

Beløbet nedsat med 25 pCt., men det havde været nok saa rart, om man samtidig havde antydnet, paa hvilken Maade man skal bære sig ad med at opføre disse Bygninger, naar Beløbet nedsættes med 25 pCt. Baafe Tegninger og Overslag har foreligget Finansudvalget, og dersom det havde haft noget at indvende mod Tegningerne, Bygningernes Størrelse, Overslaget eller de Materialier, der skulde bruges til Opførelsen, havde det været en Ting for sig. Men Finansudvalget maa vide, at det er efter disse Tegninger, som har foreligget for Finansudvalget, at disse Bygninger er blevet udbudt i offentlig Licitation, og ved den foreslaaede Nedsættelse med 25 pCt. vanskeliggøres Udførelsen af disse Arbejder i meget høj Grad, men jeg kan ikke modsætte mig Ændringsforslaget, da hele Finansudvalget staar enigt i saa Henseende. Jeg ved imidlertid ikke, hvorledes det i det hele taget skal lykkes at opføre disse Bygninger. Maaske man helt maa lade være at opføre dem.

Der er enkelte Ændringsforslag, hvor jeg er særlig vel tilfreds med Udvalgets Tilslutning. Der er saaledes Ændringsforslaget under Nr. 4 angaaende det første Forsøgsvæsen; dette Forslag hører sammen med Ændringsforslag Nr. 37, og jeg tror, at disse Ændringsforslag er af allerstørste Betydning. Jeg er ligeledes glad ved Tilslutningen til Ændringsforslag Nr. 38 angaaende et Tilskud af 1 000 Kr. til Understøttelse af Silkeavl. Ligeledes med Tilslutningen til Ændringsforslag Nr. 41, hvor Finansudvalget er gaaet med til at forhøje Summen 90 000 Kr. med 60 000 Kr. til Præmier og Rejseunderstøttelser for Husmænd.

Angaaende de Samraad, som den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) og andre har omtalt, skal jeg gøre enkelte Bemærkninger. Med Hensyn til Kirkers Overgang til frit Eje maa jeg sige, at hele denne Sag ligger i Kirkeministeriet. Landbrugsministeriet har sendt Skrivelse derom til Kirkeministeriet den 1ste Oktober 1914, og derefter har vi 3 Gange spurgt om Svar paa denne Skrivelse, men har endnu ikke faaet noget Svar.

Den ærede Ordfører var inde paa en Omtale af Statens Opførelse af Skovfogedboliger og maaske ogsaa Skovriderboliger, som han syntes blev alt for dyre, og han lod falde en Bemærkning om, hvorvidt man i det hele taget benyttede det Træ, som leveredes fra Skoven, ved Opførelsen af disse Bygninger. Det er netop det, man gør, man kræver ikke, at der skal benyt-

tes det Træ, men man tilbyder dette Træ til Bygningernes Opførelse til samme Pris, som man tilbyder det til andre, og dersom en Bygmester ser sin Fordel ved at bruge Skovens Træ, er det givet, at han bruger det, men ser han større Fordel ved at hente det andetsteds fra, er det lige saa givet, at han gør det. Andet og mere ved Skovvæsenet ikke, at man i den Henseende kan gøre. Naar Finansudvalget kræver, at man f. Eks. skulde bruge Træ af mindre Dimensioner eller maaske grønt Træ, som ikke var hugget o. s. v., saa er det noget, Bygningsinspektøren vistnok slet ikke vil være misfornøjet med, men han mener, at naar han skal gøre Overslag vedrørende disse Bygningers Opførelse, skal han gøre det saaledes, at Bygningerne kan blive forsvarligt opført, for at det ikke skal gaa saaledes, som vi hørte ved Finanslovsforslagets første Behandling, at det var gaaet med en Præstegaard, idet den 10 Aar efter, at den var opført, faldt sammen. Statens Træ er til at faa, baafe for dem, der bygger Statens Huse, og for alle andre. Men maaske laa der i den ærede Ordførers Udtalelser, at naar der skulde opføres en saadan Bolig enten til en Skovfoged eller til en Opsynsmand eller lignende, skulde man forberede sig ved at hugge Tømmer op, saa det var tørt og brugeligt, til Huset skulde opføres. Sagen er imidlertid den, at vi ved jo ikke, hvor naar vi kan opføre et saadant Hus; naar vi lægger Planerne til Finanslovsforslaget, ved vi ikke, om en saadan Bevilling bliver givet. Men Skovvæsenet tager i saa vid Udstrækning, som man mener det hensigtsmæssigt, alle saadanne Hensyn.

Med Hensyn til Samraadet om Opsamling af Brænde i Skovene udtalte den ærede Ordfører Ønske om, at det maatte tillades Opsamlerne at lægge det i Bunke og hente det i Vogn. Det har ganske vist ikke været Tilfældet før, men hvis Finansudvalget kræver det, skal Skovvæsenets Styrelse faa Besked. I de forskellige Skove er der forskellige Dage, hvor man har Lov til at samle Brænde, nogle Steder en eller to Dage om Ugen, andre Steder hver Dag. En enkelt Skovrider har oplyst, at han slet ikke kan blive af med dette Smaakvas, fordi ingen vil samle det op. Maaske det vilde blive bedre, hvis man fulgte det Raad, Finansudvalget har givet.

Der er nogle Punkter, med Hensyn til hvilke Finansudvalget har taget Forbehold, og dem vil vi jo kunne vende tilbage til